

Ավետիք Իսահակյան

Գայլն ու սոխակը

Այս վաղեմի չար աշխարհում,
Գարնան մի օր, լուսածագին,
Անտառի մեջ գայլը բռնեց
Սոխակին:

Գայլի ճմլող, սուր ճանկերում,
Նուրբ հույզերի երգիչը հեզ
Թաքտում էր ու ծղրտում
Սրտաբեկ:

-Պա՛հ, գայլն ասաց, հոշակ ունես,
Թե երգերի մեծ վարպետ ես.
Անուշ ձայնըդ սա՞ է միթե,
Սուտասա՛ն:

- Այո՛, ճիշտ է, սոխակն ասաց, Վարպետ եմ ես հոշակավոր,
Բայց միայն թե՛
Մայր բնության ազատ գրկում,
Եվ ո՛չ դաժան քո ճանկերում,
Ո՛վ գազան: